

RENAȘTEREA

ADAOS PENTRU POPOR LA FOAIA OFICIALĂ A EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI

APARE LA 1 și 15
A FIECĂREI LUNI

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski 18
(Consiliul Eparhial)

Redactor:
Preotul GH. NOVEANU

IN SLUJBA DOMNULUI

De bună seamă, cuvântul viu, rostit limpede și cu însuflețire, este cel mai potrivit mijloc de a face apostolie. Azi, ca și acum două mii de ani. Dar cuvântul viu nu ajunge pretutindeni; el are în deobște, un cerc strâmt de ascultători. Dimpotrivă, cuvântul scris străbate, dacă nu pretutindeni, mult mai departe. El poate fi citit aproape oricând și oriunde. Cu înțelepciunea lui se poate lumina oricine a învățat să cunoască taina slovelor așternute pe hârtie.

De aceea, nu e greu să înțelegem ce slujbă minunată poate săvârși o gazetă, mai ales când ea e chemată să vestească, în mijlocul poporului credincios, izbăvitoarea Evanghelie a Domnutui nostru Iisus Hristos.

Iar Renașterea poporului tocmai acest lucru vrea să-l săvârșească.

Sarcina de a întocmi această foaie de creștinească luminare a iubiților mei fii sufletești și-au luat-o asupra lor, de bună voie, câțiva profeți și mireni luminați din Cluj. Sunt încredințat că li se vor adăoga în curând și alți iscusii purtători de condei din cuprinsul Eparhiei noastre. Eu le mulțumesc depe acum, tuturoa, pentru jertfelnicia lor osârdie și rog pe bunul Dumnezeu să binecuvinte cu roduri îmbelșugate ostenele lor, ca și ale celor ce vor primi această gazetă cu dragostea cu care li se trimite.

Episcopul NICOLAE

COLIND

Lerui, Doamne, Ler,
Din înaltul Cer,
Cerne Maica, cerne,
Fulgii moi i-așterne,
Nimeni să nu-i vadă
Urma prin zăpadă,
Să nu se cunoască
Ce fiu va să nască.

Lerui, Doamne, Ler
Din înaltul Cer,
Coboară, coboară
Preasfântă Fecioară;
Dar pe unde merge
Urma I se șterge,
Taina din vecie
Nimeni să n'o știe.

Lerui, Doamne, Ler,
Din înaltul Cer,
Intră 'n staul iată
Maica Preacurată
In staul de vite,
Pe paie strujite,
Să nu se cunoască
Ce fiu va să nască.

Lerui, Doamne, Ler,
Din înaltul Cer,
Cerne luna, cerne,
Raze albe-așterne,
Lumină cerească
Din iesla să crească,
Razele 'n zăpadă
Ingeri să le vadă,
Din înaltul Cer.
Lerui, Doamne, Ler!...

Nașterea Mântuitorului

REG. UNIV. CLUJ-1948

Nr. 554...-1949.

Exemplar legal

ZORICA LAȚCU

SFÂNTA EVANGHELIE

Bucuria Nașterii

Toate lucrurile și întâmplările din lume, ar fi rămas pentru oameni limpezi, ca lumina zilei, dacă am fi păstrat sufletul curat și mintea luminată sălășluite de Tatăl Ziditor în străbunul nostru Adam.

Neascultarea de Dumnezeu a fost pricina pentru care neamul omenesc s'a umbrat la minte și umblă rătăcind prin neguroasa noapte a nepriceperii.

Tatăl Ceresc, după care strigă toată ființa noastră în ceasurile de grea cumpănă, a sorocit și acestei nopți întunecate un sfârșit.

La plinirea vremii, făgăduită de El primei perechi de oameni, a trimis pe unul-născut Fiul Său în lume, ca să fie „lumină lumii“ și „să zdrobească sub călcâiul său capul ispititorului“, care a îndemnat spre păcat pe Adam și Eva.

Porțile raiului zăvorâte, prin sabia Arhanghelului păzitor, s'au deschis din nou prin peștera Vifleemului pentru urmașii lui Adam cel alungat.

Zorile împărăției lui Dumnezeu încep lângă ieslea dobitoacelor din staulul, unde s'a născut Mântuitorul Hristos, întrupându-se din Preacurata Fecioară.

Iisus fiind „soarele dreptății“, au venit să I se închine: steaua dela răsărit, slujitorii acesteia, cei trei Magi și păstorii. Dar mai ales cetele îngerești, care până atunci străjuiau la poarta raiului cu sabie de foc, slăveau pe Dumnezeu, bucurându-se pentru Cel ce s'a pogorit ca să aducă „pacea pe pământ și între oameni bunăînvoire.“

Singur Irod credea că va putea răpi cu paloșul puterii

sale trecătoare moștenirea acestui prunc, care a reușit să împărătească veșnic peste suflete. Și puținătatea minții lui l-a făcut ucigaș.

Astăzi și noi stăm ca orbii în fața luminii ce împresoară pe acest Prunc tânăr, orbiți fiind de patimile noastre josnice precum odinioară Irod. Putem însă mai bine să ne încălzim și luminăm sufletele, ca și cei trei Crai ce și-au lăsat împărățiile lor, la marginea lumii, și să venim împreună cu ei să ne închinăm Celui ce a luat asemenea nouă chip de rob pentru a ne izbăvi din puterea morții.

Mai ușor porți pe umeri toate sarcinile, știind mai

dinainte că Tatăl Ceresc a pus la toate un soroc și un capăt. Dacă are și veacul în care trăim greutatea lui, să biruim toate potrivnicile, după cum înfruntă colindătorii nămeții de zăpadă și viscolul, din plinătatea bucuriei ce o revarsă cu înbelșugare Cerul, prin vestea bună ce ni se împărtășește:

Nouă azi ne-a răsărit

Mesia cel mult dorit,

Domnul Iisus Hristos.

Să fim incredințați, că lumina ce se pogoară în suflete în această noapte sfântă, a deschis și pentru noi poarta iubirii dumnezeiești pe întinsul milostivirii fără de margini a cerului; căci e ciassul când s'a plinit vremea, ca neamul omenesc să fie mântuit.

Pr. PAVEL ȘENDREA

NEGHINA CREDINȚII

Sărbătorirea Crăciunului

În acest loc din gazetă chiar dela început ținem să atragem frățeste, deosebita luare aminte a iubiților noștri cititori, asupra greșelilor pe care anumiți frați de ai noștri le-au făcut, lăpădându-se de credință. Ea va merge mână în mână cu cuvântul de învățătură al Bisericii, pentruca astfel fiecare dintre noi să ne putem lumina asupra adevărului, așa cum a ieșit din voința lui Dumnezeu prin gura oamenilor sfinți. Căci Dumnezeu unul fiind, unul se cuvine să rămână adevărul și pentru urmașii noștri. „Unitatea credinței“ pentru care se roagă Biserica la fiecare sf. Liturgie, nu-i numai o vorbă liturgică, de rugăciune, ci cea mai arzătoare dorință a Mântuitorului Hristos, care a dorit și dorește ca toți să fim

„una“ precum El și Tatăl din ceruri „una sunt“ (Ioan 17, 22).

Și fiind cu toții la praznicul Nașterii Domnului, aș vrea să încep chiar cu aceasta. Cei ce au avut nenorocitul prilej să stea de vorbă cu vre-un poporean ce și-a lepădat legea, nu arareori l-a auzit spunând printre alte lucruri, că el nu crede decât în sf. Scriptură. În afară de ea nici un cuvânt. Tot ce facem noi în afară de cuvântul scripturii e lucru omenesc, adaos de oameni cu felurite pricine, pe care Biblia nu le cunoaște și bunul Dumnezeu nu le cere. Să nu uităm însă să le spunem, că cei dintâi care s'au făcut vinovați de ceea ce ne împlicinează pe noi, sunt chiar ei. Noi tâlcuim lucrurile ce nu sunt înfățișate pe lung în Biblie prin Sf. *Tradiție*, care are aceeași va-

Ioare ca și sf. Scriptură. Dar ei prin ce-și adevăresc învățătura? Prăznuim acumă cu toții Crăciunul, praznicul de care se bucură și ei, dar întrebăm că ei pe ce bază *il prăznuesc*, și mai ales pe ce bază *il prăznuesc acumă* și nu la altă dată, pentrucă în sf. Scriptură nicăeri nu se spune să cinstim prin serbare Nașterea Domnului și nici timpul când s'a născut. Dacă totuși o facem, o facem pe baza unei socoteli din afară de sf. Scriptură și din pricina aceasta îi vedem dela început că se pun de-a curmezișul celor propovăduite. Unde este, atunci, potrivirea între

cele ce le spun și cele ce le fac.

Mântuitorul Hristos este „soarele dreptății”; prin El a venit în lume „lumina cunoștinței” și nu odată a spus despre sine că este „lumina lumii” pe care urmându-o „nu vom umbla în întunec, ci vom avea lumina vieții” (Ioan 8, 12).

Condusă de gânduri ca cele de mai sus, Biserica, a rânduit praznicul Nașterii Domnului la 25 Decembrie, întrucât dela de 21 Decembrie, dată când cade solstițiul de iarnă, ziua începe să crească, soarele ridicându-se cât mai sus pe cer. Nașterea Mântuitorului

Hristos „soarele dreptății”, în mintea primilor creștini nu putea să fie deschilinită de această renaștere a soarelui, care de atunci începe să lumineze mai cu putere cerul nostru.

Noi așa am moștenit tradiția aceasta din moși-strămoși și așa va rămânea cât vor sta veacurile. Și bine ne face! Dar, repetăm, pocăiții — care nu țin la Sf. Tradiție, dar se folosesc când le place de ea ca în sărbătorirea Crăciunului, — pocăiții cum tâlcuesc aceasta?

Pr. AUG. FAUR

COLINDĂ, COLINDĂ...

Făcutu-ne-am prunci cu inima și firea ne-am potrivit după firea cântării din colindă.

„Stea nouă” am gătit după priceperea minții și din cetatea arhierului nostru drag și bun, din Cluj, am plecat să colindăm pe la vetrele Dumneavoastră.

La săraci ca și la bogați, la gazde ca și la cei nevoiași, steaua noastră colindă cu aceeaș dragoste, cu aceeași frățescă urare de bine și spor.

Că vremea mântuirii neamului s'apropie și împărăția lui Dumnezeu nu caută la fața omului.

Impărăția lui Dumnezeu nu știe nici de domni nici de prostime, fără numai de creștini și păgâni; de vrednici și de nevrednici; de fiii dreptcredincioși și de fiii satanei.

Noi nu judecăm care sunt vrednici și care-s nevrednici, fiindcă judecata este numai în puterea lui Dumnezeu, cel mai vrednic și cel mai drept decât toate văzutele și nevăzutele laolaltă.

De aceea „Steaua noastră” pe care am botezat-o „Renașterea Poporului” colindă la toată ușa, fără osebite de surtuc sau opincă, de domnie sau sărăcie; și binevestește tuturor: azi pe Pruncul Mesia, mâine, poimâne pe Hristos cel Răstignit, ca an de an să aducă aminte tuturoră că, precum Hristos asemenea și noi fieștecarele trebuie să urcăm Golgota vieții ca să înviem în duhul creștin. Fieștecarele pentru sine și toți pentru neamul întreg.

Toți creștinii de pe șes, de pe văi, de prin munți, de prin sate mari și mici.

Colinda ce-am început cu Renașterea poporului se sfârșește ca și cea adevăată cu: „*ne dați ori nu ne dați*”?

Ne dați, frați creștini, din sufletul vostru o fărâma de lumină s'o vestim tuturoră, sau nu ne dați?

Ne dați din frumoasele voastre datini o coajă de înțelepciune sau voe bună, ca scriind-o aici la foaie s'o poată afla tot natul?

Ne dați voi gospodine harnice, fală a neamului și viitorul cel bun al mântuirii noastre, un colț de iie sau de ștergar, ca arătându-l în chip la aceasta foaie să afle tot omul, de orice neam sau lege ar fi, cât sunt de pricepute, de harnice și de frumoase șezătorile și cât de măiastră este mâna voastră?

În loc de covrigi, *nu pentru noi* — ci pentru foaia noastră Renașterea poporului, dați-ne sprijinul, *abonându-o*.

Noi facem toată munca cu scrisul ei fără nicio simbrerie, dar hârtia și tiparul nu ni-l dă nimeni fără plată.

Așa fiind, primiți, dragi creștini, colinda cea nouă ce vă aduce Renașterea poporului și bunul Dumnezeu vă va răsplăti însutit.

Preot GH. NOVEANU

Cele trei priviri

Un evlavios fu întrebat odată, cum se face că el în totdeauna își păstrează cumpătul, cu toate necazurile ce le întâmpină în viață.

— Ei, bine, să știi, că totdeauna sunt cu cea mai mare băgare de seamă la ochii mei, căci tot răul din lume, ca și binele, pătrunde prin ochii omului, la inimă.

Fiind întrebat, cum face acest lucru, zise:

— În toate diminețile, înainte de a pleca la treburi, fac următoarele trei lucruri: întâi, privesc spre cer, și-mi aduc aminte că acolo sus, am cea mai mare și mai de frunte treabă, și în spre Acela are să mi se îndrepteze ținta și silințele vieții mele; al doilea, plec ochii la pământ și mă gândesc de ce puțin loc am nevoie pentru a-mi găsi și eu acolo mormântul!... Și al treilea, privesc de jur-împrejur și mă gândesc la marea mulțime de oameni, cari au de pățimit și mai rău ca mine! În chipul acesta mă mângâi de toate suferințele ce le îndur și trăiesc mulțumit și cu lumea și cu Dumnezeu.

Florile dalbe

Scoală, suflete, din somn,
Florile dalbe,
Că-ți aducem tânăr Domn,
Mătură-ți chiliile,
Primeneste-ți iile;
Și te du de ia din scrin
Scoațele cu flori de crin,
Pe podele să le'ntinzi,
Candelele să le-aprinzi;
Și s'așterni, în loc ferit,
Mândru leagăn aurit:
Perinele, ruga ta,
Plapomele, dragostea...

Zorica Lațcu

„Florile dalbe”, se repetă după fiecare vers.

Necredință (Ateism)

Se spune că Regele Prusiei, Frederic al II-lea era un mare necredincios și se fălea cu necredința lui.

Intr'o zi întâlnindu-se cu unul din curtenii lui pe nume Armand-Baculard, care era un bun fiu al Bisericii, regele îl luă în râs zicându-i:

— „Cum domnule Baculard, dumneata mai ții încă la vechiturile astea ale religiei?”

Răspunsul creștinului a fost:

— „Da, Majestate, fiindcă simt trebuința să cred că există o ființă și mai presus de regi, care să-i întreacă. Altfel viața ar fi prea urită și nedreaptă.”

Frederic s'a rușinat și a lăsat în pace pe vestitul scriitor Armand-Baculard.

VORBE ÎNTELEPTE

Arătura bună, pururea îți
dă în gură!

Sacul gol stă în sus numai
cât îl ții cu mâna!

FOIȘOARĂ

Sunt omeni fără credință?

În timpul războiului ceteam prin gazete, că în unele țări din Apusul Europei sunt părinți cari la Oficiul stărilor civile își declarase copiii noi născuți, ca neavând nici o religie. De asemenea că același părinți opresc pe copiii lor mai mari să învețe religia în școală.

Noi pe atunci ne miram de toate aceste vești și mulțumeam lui Dumnezeu că nu ne-a încercat și pe noi cu astfel de sminteli.

Să ne cugetăm puțin asupra acestui lucru care ne poate paște pe oricare din noi.

De multeori omul ajunge la pășanii urâte tocmai fiindcă nu judecă totdeauna lucrurile așa cum trebuie. Și odată platra aruncată în apă de un nebun, nici o sută de cumintți n'o mai pot scoate. Dacă într'o clipă de nepăsare ne-am făcut de bajocura lumii, cu greu mai putem spăla ru-

șinea care mânjește întreaga familie din care facem parte.

Ne întrebăm: Poate fi om pe pământ fără vre-o credință? Ori cât am chibzui trebuie să răspundem: Nu. Aceasta nu înseamnă că nu poate fi om fără credință în Dumnezeu cel adevărat pe care ni-l descoperă religia creștină, căci ne-ar adevări contrariu viața și istoria lumii. Au fost și sunt multe popoare fără credință în Dumnezeu cel adevărat, ba chiar între creștini se găsesc unii de aceștia, dar această credință creștină e una și credința peste tot e alta. Nu trebuie numai decât să fie cineva creștin, poate avea și o altă religie din câte au fost și sunt azi pe lume. Mai mult poate cineva să nu creadă în nici unul din Dumnezeii religiilor cunoscute, făurindu-și cu mintea un Dumnezeu al lui, slăvit numai de el, după cum au făcut unii filosofi din vechime. Fără nici o credință, om întreg, inzestrat de Dumnezeu cu minte și simțire nu poate fi. Un îndemn launtric îl cheamă pe om să creadă și să se închine la ceva, sau cuiva. Cu mintea, chiar și cel mai simplu

DE ANUL NOU

Biserica creștină dreptmăritoare, serbează în ziua de 1 Ianuarie o întreită sărbătoare și anume: Tăierea împrejur a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ziua Sfântului și marelui Ierarh Vasile cel Mare din Cesarea Capadociei și începutul unui an nou.

Sărbătoarea împărătească a tăierii împrejur a Mântuitorului este dovadă de supunere la legile și obiceiurile bisericești. Mântuitorul prin tăierea împrejur a luat asupra umerilor Lui dumnezeiești „jugul legii”. Nașterea este harul dumnezeesc, iar tăierea împrejur este „legea”. Harul și legea sunt străjutorii drumului nostru ce duce spre mântuire. Tăierea împrejur ce se cerea în Vechiul Testament celor nou născuți, în Biserica creștină e înlocuită cu regulile cumpătărilor. Cel ce a rânduit aceste reguli creștine, pe baza învățăturilor sfinte ale Mântuitorului, este Sfântul Vasile cel Mare.

Fiecare bun creștin trebuie să păstreze aceste rânduieli și prin fiecare om, societatea noastră omenească. Aceste legi cer, ca odată pe an ortăciile să se adune la o laltă și conducătorii să le dea socoteala de toate cele întâmplate

în timpul anului trecut. Totodată să le arate starea ortăciilor, dacă este în pierdere sau câștig. Societățile de orice fel ar fi ele, se conduc și ele după anumite legi.

Noi ca creștini facem parte din cea mai mare ortăcie din lume, care este creștinismul. Încheind lucrul anului 1947 se cuvine să ne facem și noi fiecare socoteala faptelor noastre. De aceea să ne oprim o clipă și să stăm de vorbă cu noi înșine, lăsând să treacă prin fața noastră toate cele săvârșite și dacă s'ar putea chiar zi de zi. Iar pentru a ne putea face socoteala faptelor fără sminteală să luăm o hârtie curată, să tragem pe mijlocul ei o linie oablă și să scriem faptele cele bune de-a dreapta, iar cele rele de-a stânga. Astfel vom vedea ce am săvârșit mai mult; bine sau rău. Am împlinit poruncile lui Dumnezeu? Am arătat iubire față de aproapele? Am săvârșit cum se cere faptele milei sufletești? Cercetăm biserica - locașul lui Dumnezeu - singurul loc unde auzim și învățăm numai lucruri bune, sau am ales a cerceta alte locuri izvoare de otravă și păcate grele? Dat-am ascultare clopotului bise-

ricii, care ne cheamă la rugă, sau am ascultat mai bine sunetul muzicii din casa lui Mamona.

Făcându-ne socotelile în felul acesta vom vedea pentru cine am lucrat mai mult; pentru inger sau diavol și să socotim ce ne așteaptă la judecata din urmă, răsplătă sau muncă?

Știm că judecata streinului e mai aspră, de aceea în primul rând să ne fecem noi înșine judecătorul faptelor noastre. Dacă am făcut mai mult bine să continuăm și cu mai multă râvnă a-l săvârși, iar de am făcut mai mult rău să facem sfânta promisiune de a ne îndrepta în cursul anului ce vine.

Ce suntem noi în lumea aceasta? Nu suntem decât niște călători și nu știm când ne va fi dat să sfârșim călătoria. Dreptul Iov în cap. 14 v. 1 și 2 spune: „Pământul născut din femeie este cu viața scurtă și plină de necaz. Și ca o floare înflorind cade, și ca umbra fugă și nu stă”.

Intrarea în noul an să o facem cu Mântuitorul și Sfântul Vasile. Pe unul să-l avem de-a dreapta și altul de-a stânga noastră și astfel vom avea cu noi harul dumnezeesc și legea, adăogând noi din partea noastră numai voia de cumpătare. Altcum zădarnic vom nădăjdui în bine, că binele nu vine cu anul, ci cu munca și creștinția noastră.

Pr. V. BOGDAN

omul de jumătate sălbatec își dă seamă, că el e atât de slab, că în jurul lui se răsboesc puteri uriașe, față de cari este ca un vierme neputincios. Că este în lume o rânduielă mai înaltă după care se întâmplă toate, că sunt niște legi puternice, cărora se supune toate și totul; că deasupra tuturor este o putere care le stăpânește. Din această judecată simplă de abia s'a născut credința omului varvar, s'au alcătuit religiile pământești cu mulțimea zellor lor. Din această judecată se nasc sumedenii de credințe cărora se închină aceia cari deși creștini cu numele, fug de legea lui Hristos.

Viața obștească ne arată, așadar, că nu poate fi om fără credință. Aplecându-ne la zilele noastre și la lumea creștină, vedem că cel ce nu se închină lui Dumnezeu, nu se supune legilor lui date prin Fiul său Domnul Hristos, cu siguranță se închină la altceva; fiind prea increzut în puterile lui se închină minții sale, el pe sine se îndumnezeiește; lacom fiind de avuții se închină acestora; lacom după puterea de stăpânire, se închină ei. Unde este sufletul cuiva acolo este și

Dumnezeul lui. Cel care mărturisește trufaș că n'are credință este un mincinos. Și folosește această minciună pentru a nu se umili în fața semenilor, pentru a nu-și desvelii sufletul. Dacă adevărul iar grăi ar trebui să spună: eu cred în puterea minții mele, mă închin mie însumi, sau cred în puterea banului, sau în puterea stăpânirii, sau în puterea unei trebălueli omenești și așa mai departe.

Prot. Prof. Dr. L. G. MUNTEANU

DIN LUMEA LARGĂ...

SECRETUL UNUI DOCTOR...

Se știe că, în rândurile poporului, de multe ori, un vrăjitor are mai multă trecere, în vindecarea boalelor, decât un medic. Știind acest lucru, un doctor din Paris a lăsat vestea că el vindecă boale, prin diferite mijloace, fără să fi învățat medicina. Multă lume bolnavă venea la acest om și era vindecată. Despre acest lucru a aflat șeful siguranței franceze. A chemat la el pe prefăcutul vrăjitor.

— Prin urmare, d-ta te ocupi cu vrăjitoria în plin Paris?

— Al! Știu despre ce este vorba răspunse prefinsul vrăjitor. Domnule șef al siguranței, aflați că eu sunt doctor în medicină ca și oricare alt doctor. Iată diplomele mele! Vă rog însă, să nu spunăți la nimenea că eu sunt doctor cu adevărat! Dacă bolnavii care vin la mine și pe care îi vindec, ar afla că sunt doctor diplomat, că am învățat medicina, nu m'ar mai căuta și nu mi-ar mai cere sfatul. Așa, știindu-mă vrăjitor, vin mereu la mine și eu câștig bani mulți. De vindecat, îi vindec ajutat de mijloacele de care se folosește oricare medic.

*

Un doctor din America a aflat un medicament făcut din sângele bolnavilor de gripă (influență), care sunt pe cale de însănătoșire. Făcându-se injecție cu acest ser, cel injectat nu se poate molipsi timp de trei luni. Leacul acesta e de mare importanță, mai ales că în Statele Unite ale Americii de Nord au murit de gripă în timp de 7 luni peste 24 mii de oameni.

Intre boalele, cari n'aveau leac până acuma, e și lepra, care face de putrezește omul de viu vreme de mai mulți ani. Doi medjci din Australia au aflat un ulei de plantă, cu care făcându-se injecții cel puțin timp de 3 ani, leprosul se vindecă.

*

Leul lui Androcles

Androcles, sclavul unui proconsul african pe timpul prigonirii creștinilor, a fost dat fiarelor, în Coliseu, pentru că fugise dela stăpânul său. Un leu trebuia să-l sfășie, și amfiteatrul întreg aștepta cu nerăbdare sângeroasa vedere. Deodată, fiara se oprește; înaintează domol, adulmecă pe nenorocit, îl privește cu ochi miiloși, și în cele din urmă se culcă la picioarele lui. Recunoscuse pe omul care, odinioară, în pustiul Africei, îl găsisese cu un ghimpe în labă, și-l îngrijise. În fața acestei minuni, sclavul a fost iertat; i s'a dat chiar leul care-l urma ca un câine prin oraș și astfel îl păzia pe acela care-i făcuse bine, arătându-i astfel recunoștința.

Câte nu poate învăța oamenii dela animale!

Acest număr se trimite DE PROBĂ și celor ce n'au răspuns la chemările noastre.

Cine vrea să primească celelalte foi să trimeată imediat 300 lei (abonamentul pe un an) sau 150 lei (pe jumătate an).

• Când este o țară fericită și bogată?

Proverbele vechilor chinezi spun că o țară este bogată și fericită când împlinește următoarele:

1. Când săbiile, puștile și gloanțele ruginesc în cui și sunt pline de praf, iar plugarile strălucesc.

2. Când hambarele sunt pline de bucate și nutreț, iar crășmele și închisorile sunt goale.

3. Când scările școlilor și bisericilor sunt tocite, iar ale tribunalelor sunt acoperite de iarbă și bălării.

∞

Mândrie și smerenie

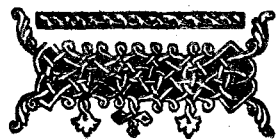
Cine se va înalța pe sine, se va smeri, și cine se va smeri pe sine, se va înalța. (Matei 23, 12).

Nu năzuiești la cele înalte, ci lasați-vă duși spre cele smerite. Nu vă țineți de înțelepți pe voi înșivă (Romani 12, 16).

Smeriți-vă înaintea Domnului și el vă va înalța (Fil. 4, 10).

Tinerilor, plecați-vă celor bătrâni; și toți, unii față de alții înveșmântați-vă întru smerenie, pentru că Dumnezeu celor trufași le stă împotriva, iar celor smeriți le dă dar.

Deci, smeriți-vă sub mâna ceară tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe la timpul cuvenit (I Petru 5, 5—6).

Norocul și mintea

Ci-că odată Norocul și Mintea s'au prins tovarăși și au plecat amândoi în călătorie. Ei merșeră ziua întregă pe un drum de țară înainte, și mai cu vorbe, mai cu glume, iată că soarele se ascunde după un deal și noaptea-i apucă pe cei doi călători în mijlocul drumului, departe de satul, la care gândiau că vor putea să ajungă în ziua aceea.

Ce era de făcut?... Unde să poposească peste noapte călătorii noștri?

— Ce atâta bătaie de cap! — zise în cele din urmă Norocul. Hai să ne trântim aicea în mijlocul drumului, că nu e cine știe cât până dimineață, și osteniți cum suntem, ne vom odihni tot așa de bine, ca și când am dormi în perinile cele mai moi.

— Dar dacă va veni, vreun car peste noapte — zise Mintea cu glasul ei înțelept, și dacă va da peste noi, așa e că nu ne va umbla tocmai bine?... Hai mai bine să ne dăm la o parte din drum și să ne odihnim pe pajiștea cea de alături. Și apoi și altfel, nu e mai bine să ne așezăm pe iarba verde decât aici în pulbere?

— Fă tu cum știi, zise Norocul; eu unul mă culc aici în mijlocul drumului!

Și zicând aceste cuvinte, își și trânti jos zăbunul din spate, se așeză pe el, își puse palma căpătăiu și cât ai da din amnar, adormi.

Mintea mai cu grijă, eși din drum, își caută un locșor potrivit pe pajiștea moale ca mătasea, își așternu, cum știu ea mai bine, zise „Tatăl nostru...”, își făcu cruce și apoi ostenită cum era, adormi și ea în curând.

Deabia ațipiseră drumeții noștri și iată în tăcerea nopții se aude o duruitură, care se apropia din ce în ce tot mai mult. Era un car cu covârșit de rogojină, tras de patru cai ca patru smei. Roatele se invârteau cu repejune și acum carul avea să sosească la locul unde dormeau drumeții noștri,

Încă două-trei clipe, și Norocul ar fi fost făcut praf și pulbere de copitele cailor sirepi și de roatele cele grele ale carului.

Dar Norocul tot noroc!

Când mai erau numai zece-douăzeci de pași între car și între el, auzind șgomotul, el se deșteptă din somn și sări drept în picioare. Căii spăriați la vederea lui săriră la o parte, traseră carul din drum, trecură tocmai peste picioarele Minții, care nu se putuse deștepta așa de curând. Sărmana, rămase multă vreme leșinată.

Nu-i vorbă, după ce se desmeteci, ea cu înțelepciunea ei îi spuse tovarășului său de drum, să-i caute niște ierburi, cu care nu peste mult își vindecă ranele dela picioare.

Așa s'a întâmplat, când a călătorit Norocul cu Mintea și de atunci a rămas vorba: „Decât un car de minte, mai bine un dram de noroc“.

CÂNTEC

*Frunzuliță trei aglice
Ieși afară măi voinice
Și ia drumul codrului
Dând frâu slobod dorului,*

*Frunzuliță de mohor
Du-te neică, călător,
Peste poenițe 'n floare
Și văi cu limpezi izvoare;
Să faci popas la amiazi
Sus pe culmile de brazi,
Să-ți cânte o cetioară
Dorul care te doboară.*

*Frunzuliță de mână dulce
Du-te neică un' te-i duce,
Și când te-o ajunge dorul
Să lași gândul să-și ia sborul,
Peste culmile de fagi, —
La căsuța mândrei dragi.*

Cules de G. BREAZU-ULMU

Frate cetitor!

Vestește pe tot omul și dă sfat tuturoră să răspândească foaia noastră **Renașterea poporului**; îți faci astfel datoria și împlinești și o faptă creștinească.

Ivoare care nu îngheață

Un lucru minunat se poate vedea în izvoarele apelor. Cele mai dinspre suprafața pământului înghiață, pe când cele din adâncimea lui nu înghiață, niciodată oricât de mare ar fi gerul! Cu cât sunt mai adânci, cu atât sunt mai ferite de ger.

Așa e și cu viața cea sufletească. Acei creștini cari sunt creștini numai cu numele îngheață la orice vântuleț de ispită, pe când cei adânciți în Evanghelie, în adâncul sfintelor Scripturi, nu îngheață niciodată, oricât de mare ar fi gerul ispitelor și încercărilor ce ar avea de suferit.

Dinții stricați pricinuesc reumatismul

Medicii americani spun că 75 la sută dintre cei bolnavi de reumatism au măsele stricate. Tot dinții stricați pricinuesc boli de stomac (cum e ulcerul și alte dureri). În dinții stricați și neîngrijiiți trăiesc și se înmulțesc miliarde de sămânță de boală, care fabrică un fel de otravă. Această otravă împrăștiată în trup, îmbolnăvește și îmbătrânește repede pe om.

Îngrijiiți-vă dinții, spălați-i dimineața și seara și totdeauna după orice mâncare.

Bolile lipicioase la păsările din ogradă

le înlăturăm dacă le punem la îndemână apa de băut bună și curată. Nu lăsați ca păsările să-și astâmpere setea din mocirle și ape stătătoare din ogradă. E bine ca în vasul în care le dai apă de beut, să pui câteva grăunțe de sulfat de fer (așa se cere la farmacie).

Generalissimul Stalin

În ziua de 21 Decembrie poartele Uniunii Sovietice au sărbătorit a 68-a zi de naștere a Generalissimului Stalin. La această sărbătoare a URSS-ului s'au alipit toate popoarele iubitoare de pace, la un loc cu noi Români care datorim Marelui Stalin, eliberarea Ardealului de sus.

Corul cel Mare

„Filarmonica Ardealul“, din Cluj alcătuit din 200 de oameni, sub conducerea pricepută a Domnului Profesor Surlașiu, a dat în preajma Crăciunului un prea frumos concert de colinde, în Catedrala noastră.

Iată că și orașenii prețuesc după cum se cuvine înțeleptele noastre datini din bătrâni.

Către cucerștii frați preoți

Când primiți foaia cea nouă duceți-o la biserică și după Sfânta Slujbă chemați poporul să o vadă. Cetiți câte un mic articolăș sau poezie și arătați-le folosul unei astfel de foi care aduce lumină și pace în casa și'n sufletul cititorului. Arătați credincioșilor că foaia poate trăi numai dacă abonamentele sunt plătite **DE TOȚI** mai înainte (300 lei pe un an, 150 lei pe 6 luni).

„Renașterea Poporului“ folosește și în lupta dusă împotriva stricătorilor de lege.

Este în interesul C. Voastre să faceți cale netedă și bună primire foii.

REDAȚIA

Prețul unui exemplar — cu calendarul de perete. Lei 25.

După ce ai cetit foaia dă-o și la vecinul tău.

SĂPTĂMÂNA TRECUTĂ

ÎN ȚARĂ

M. S. Regele Mihai I al României, după călătoria făcută în Anglia, s'a întors în țară.

M. S. Regele însoțit de M. S. Regina Mamă Elena au luat parte la cununia principesei Elisabeta — viitoarea regină a Angliei.

În drum către țară, M. S. Regele Mihai a poposit la Viena și în Elveția.

Legiuiri noi. Guvernul țării a hotărât să schimbe unele legi mai vechi cu altele. Astfel s'a dat deslegare a se *intocmi judecătorii* pentru pricinile oamenilor *mai în toate satele mai*. S'a dat dreptul ca la aceste judecătorii să se înfățișeze tot felul de pricini mari sau mici care altă dată trebuiau aduse în fața Tribunalului, la depărtări mari. Asemenea s'a întocmit o nouă lege a justiției (judecării) dându-se dreptul ca să ajungă *judecători și oameni din popor* care n'au învățat carte pentru această funcțiune. Acești judecători populari sunt aleși de obștile sătești la țară, dintre oamenii cei mai vrednici și mai cinștiți, pe timp scurt (3—6 luni), iar la orașe se aleg dintre toți muncitorii.

Între advocați (apărători) asemenea se va îngădui și *apărători (avocați) populari* care au dreptul să apere pe cei înpricinați după sufletul și mintea lor.

Mareșalul Tito, președintele Guvernului Jugoslaviei, a vizitat țara noastră cu care ocaziune a încheiat o făgăduință de ajutorare între cele două țări — și la bine și la rău.

În cinstea oaspetelui s'au ținut multe adunări și ospete, la care s'a vădit dragostea și buna vecinătate care s'a statornicit între țările noastre.

Pedepse grele se vor da tuturor celor ce vor poticni prin felurite pricini neplata dărilor.

Fără bani, ca orice gospodar, nici statul nu poate merge înainte.

Informațiuni, abonamente și scrisori se vor trimite pe adresa: Renașterea poporului Episcopia ortodoxă, Cluj. Numărul viitor din foaie nu-l putem trimite decât celor ce ne-au plătit abonamentul cel puțin pe jumătate de an înainte.

ÎN STRĂINĂTATE

Conferința dela Londra s'a sfârșit dintr'odată din pricina că cei patru miniștri n'au putut cădea la împăcare asupra Germaniei, care are de plătit daune de stricăciunile făcute cu războiul.

Grevele (încetarea lucrului din potrivnicie) s'au ivit în Franța și mai apoi în Italia.

Muncitorii strănși în syndicate (frății de acelaș fel de meseriași) au cerut — pe drept — ca sâmbria să le ajungă să poată trăi, și scumpetea să fie stăvilită.

Negoț liber pentru tot felul de lucruri s'a statornicit zilele trecute în toată Rusia. S'au șters toate cartelele și fiecare poate cum-păra c'an vremuri bune, cât vrea și cum vrea. Cu o zi înainte s'au schimbat banii (rublele).

Cititorilor noștri le urăm sănătate, spor în cele bune și La mulți ani!

Poșta Redacției

Până la terminarea folii ne-au venit scrisori și bani dela: C. Păr. Teodor Moldovan-Răstoinița 900 lei; Oficiul Parohial Cricău 1500 Lei; Oficiul Parohial Fănațe-Sate Mare 500 Lei; Pr. Iustinian Sava Comuna Odăile-Buzău 300 Lei; C. S. Vinčențiu Vescan-Viișoara 1800 Lei; Par. Iernut-Tr. Mică 2700 Lei; Pr. Tr. Viman 300 Lei; Pr. Aug. Șovrea 500 Lei; Oficiul Parohial Muntele-Rece 300 Lei; Oficiul Parohial Lupșa 400 Lei; Oficiul Parohial Simionești 900 Lei; Of. Paroh. Măgina Aiud 2100 Lei; Oficiul Parohial Abrud Sat 1950 Lei.

ABONAMENTUL:

Pe un an 300 lei. Pe 6 luni 150 lei.
Cei ce au trimis 300 lei au plătit foaia pe un an întreg.

„Renașterea“ nu are alt sprijin decât abonamentele cititorilor. Plătiți-vă abonamentul!

Tipografia Eparhială Cluj.